

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Veritates Æternæ Ex Prima Hebdomade Asceseos
Jgnatianaè Petitæ**

Vogel, Matthäus

Constantiæ, 1731

Pars III. Peccata Studiosorum graviora sunt peccatis aliorum hominum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60667)

Pars III.

Peccata Studiosorum graviora sunt peccatis
aliorum hominum.

Doctrina. Rides forsan, quæ modò legisti;
sed si ratio in te, si fides est; faciam adju-
vante DEI gratiâ, ut risus in horrorem salu-
brem abeat. Dico igitur: peccata Studiosorum
graviora sunt, cæteris paribus, ac peccata alio-
rum hominum. Res digna, quæ consideretur
sunt enim plures, qui vitam suam cum vita
aliorum comparantes, multò se devotiores
multò de beatitudine securiores esse credunt
hinc absque metu pergunt in peccatulis suis
ut ipsi vocant. Accidit his, quod incolis Hiero-
solymæ, de quibus Jerem. c. 2. dicit: *Justi-
ficavit animam suam aversatrix Jerusalem compa-
racione pravaricatricis Juda.* Hoc est: incolæ
Hierosolymæ, licet aversarentur & offendere-
rent DEUM, tamen putabant se justos, quando
se comparabant cum aliis. At verò sicut horum
peccata majora erant & turpiora in conspectu
DEI; sic fit, ut studiosi putent se justos, pro
Cœli securos præ aliis, cum tamen in pluribus
gravioribusque detenti sceleribus, spem beati-
tudinis longè minorem habeant: ita ut verè dicitur
possit, quod de Hierosolymitanis dicebat DEUS
Ezech. 16. *Vivo ego, quia non fecit Sodomam
medium peccatorum tuorum.* Vicit Jerusalem
impia sceleribus suis Sodomam: vincunt Studiosi
plures

plures impietate & scelerum gravitate alios.
Sed ad rem.

Studiosorum peccata graviora sunt peccatis aliorum hominum, cæteris paribus; hoc est: sunt duo, alius Studiosus, alius non item, sed civis, rusticus &c. committunt peccatum idem: in casu hoc peccatum Studiosi multò gravius esse affirmo peccato alterius. Magnum videtur, quod dixi, sed audi me. Quid judicas? Est Catholicus, est Judæus; committunt peccatum idem, v. g. furtum. In quonam gravius est? in Catholico revera. Sic S. Thom. *Peccatum non est minus in fideli sive catholico, sed multò majus. Multò majus.* Rationes videbimus, & simul rem nostram evincemus. Peccata Israëlitarum graviora olim fuisse, ac aliorum populorum, res ex Scripturis certa est. Cur verò? rationes quæ afferuntur, eadem sunt, quibus probant Patres peccata fidelium majora etiamnum esse peccatis acatholicorum; & his ipsis ego utar ad ostendendam gravitatem peccatorum à Studiosis admissorum. Audi eas:

1. Israëlità peccantes erant foedifragi: promiserant DEO sæpissimè obsequia sua, & quasi foedus cum eo iniverant; consecraverant se DEO præ populis aliis per circumcisionem; sed obliti foederis sui abierunt post Deos alienos. *Irritum fecerunt pactum meum*, ait DEUS. Hinc gravius peccabant, ac gentiles; sicut miles jurans Domino suo fidem, gravius peccat, si ab eo discedit, ac peccet servus, qui sine facta Domi-

no promissione huic aliquamdiu serviens, dein fugam capit. Hæc eadem ratio est, cur peccata Catholicorum graviora sint, ac aliorum: hi enim DEO per Baptismum, per Sacramentorum susceptionem specialiter consecrantur: hi sua DEO obsequia sæpe promittunt, pactum veluti aliquod cum eo ineunt, quod nec Judæi, nec Acatholici faciunt. Studiosè mi, ex hoc ipso deduco, te peccare gravius, ac Catholicos alios, extra Religiosa septa viventes (hos enim semper excipio) de sæcularibus, quos vocant, loquor. Quis enim eorum est, qui specialiori modo consecretur DEO per frequentem Sacramentorum susceptionem? quis sæpius suam DEO fidem obstringit? quis plura quasi foedera cum DEO inire cernitur? Ecce quoties confessus es, de novo te DEO obstrinxisti; confessus es autem multò frequentius, ac alii. Ecce quoties renovasti formulam illam: S. Mariæ Mater DEI &c. toties de novo B. Virgini &c. DEO te obtulisti; fecisti autem hoc sæpius, ac alii. Cùm ergo magis ac alii DEO sis obstrictus, pluries foedus cum eo iniveris, peccata tua, quibus datam DEO fidem violas, graviora sint, necesse est, aliorum hominum sceleribus.

2. Israëlita peccabant *Scientes* contra DEUM; habebant enim hi veram DEI notitiam; non ita gentiles: viderant plura signa & prodigia; viderant potentiam DEI sui & severitatem; sciebant DEUM sibi præsentem: agnoscebant clarius peccati malitiam; audierant enim tonitrua

minas DEI &c. verbo: scientes, volentes, au-
 dacter peccabant; & hinc peccabant gravius:
 uti servus, qui percutit regem à se agnitum,
 gravius delinquit, quàm is, qui percutit regem
 veste peregrinâ indutum, & ideo non agni-
 tum. Eadem ratio convincit, Catholicos pec-
 care gravius, ac heterodoxos; habent enim isti
 majorem præ aliis DEI notitiam; sciunt esse
 DEum justissimum, bonum infinitum, malo-
 rum vindicem; sciunt eum noxâ mortali gravif-
 simè offendi, istâmque ab eo severissimè casti-
 gari: quæ omnia heterodoxis vel incognita,
 vel obscuriora saltem sunt. Mi Studiose ha-
 bes & tu clariorem DEI notitiam, ac Catholici
 alii: audis tu plura divinæ justitiæ exempla, ac
 alii: audis plures minas DEI, ac alii: audis plu-
 ra de gravitate peccati: scis melius, quid DEus
 ab homine exigit, ac alii; & peccas tamen; er-
 go gravius ac Catholici cæteri peccas: pro ma-
 jore enim & perfectiore DEI notitia, major &
 major est peccati gravitas. Studioso verè dici
 potest illud: *Dixisti, non serviam*: hoc est; licet
 scires, quis DEus sit, quòd sit judex, creator,
 DEus tuus; licet te ideo creatum scires, ut ei
 servias; licet peccanti pœnas imminere æternas
 scires, dixisti tamen: non serviam; nolo servire
 DEO. Reputa tecum, an non hoc majorem
 dicat malitiam, ac peccatum aliquod à Catholi-
 co semi instructo & rudi perpetratum.

3. Israelitæ nullam prorsus causam habebant
 DEum suum offendendi; obtendere nihil po-
 terant.

terant. Hinc DEus quærit: *Quid invenerunt in me Patres vestri &c.* hoc est, quam causam habuerunt? qua in re eos offendi? cur me sic tractârunt? Respondet ipse DEus: *Odio habuerunt me gratis*, idest, sine causa: offenderunt me, sed sine causa: contempserunt legem meam, sed sine causa. Verum quidem est, nec gentiles habuere causam offendendi DEum; sed dic mihi: si homines odissent solem, quinam minorem haberent causam? an illi, qui paucos solis favores sentiunt, an qui plures & quotidie? certe postremi. Ita & Israëlitæ minorem causam habebant DEum offendendi; minùs erant excusabiles, dum peccabant; ergo & graviùs peccabant. Catholici eadem ex ratione graviùs peccant ac heterodoxi; quia minorem causam habent offendendi DEum; cum hic se eis propitium adeò exhibeat, plurimòsque favores exhibeat, quos negat aliis. Et tibi, mi Studiosè, innumeros DEus Optimus favores exhibet, quos aliis non largitur. Profectò nullus Sæcularis minorem causam habet DEum offendendi, ac Studiosus. Hic, hic sanè est, qui divini Solis radios, gratiam, calorem experitur assidue per Sacramentorum susceptionem, per inspirationes, conciones &c. dum econtra Sæculares alij rarò Solem hunc vel intuentur, vel singulari modo propitium sentiunt. Ergo & major est peccantium Studiosorum malitia, ac aliorum hominum.

4. Peccata Israëlitarum graviora erant, ob
enormem ingratitude. Et hæc causa om-
nium præcipua fuit. Præstiterat eis DEUS be-
neficia verè innumera, quæ populis aliis non
præstabat. Erant illi populus à DEO electus
præ omnibus terræ nationibus: dedit eis DEUS
Prophetas, per quos dirigerentur: innumera in
eorum gratiam fecit prodigia: eduxit è servi-
tute durissima, & quidem modo adeò mirabili:
promisit eis terram benedictam: adfuit contra
hostes: dedit Manna, cibum illum prodigiosum:
dedit frequentem & facilem errorum veniam,
verbo, velut filios tractavit eos; hinc ipse quæ-
rit: *Quid ultra potui facere?* Tantum gentilibus
DEUS non præstitit; ergo peccantium Israëlita-
rum malitia major erat, ac gentilium. Duo si te
offendant, is certè te majore afficit injuriâ, cui
benefecisti in pluribus; si hic eodem, quo alius
modo contemnere velit. Hinc DEUS plurimis
in locis de solis Israëlitis, non de aliis conque-
ritur, quasi gentilium peccata non sentiret, sen-
tiret sola populi sui scelera. *Audite Cæli, ait,
auribus percipe terra! Filios enutrivisti & exaltavi, illi
autem spreverunt me! Obstupescite Cæli! - - duo ma-
la fecit populus meus &c.* de populo suo loquitur,
de Israëlitis, quos velut filios habuerat in amo-
re & pretio: horum se offendi peccatis conque-
ritur. Nihil enim est, quod acerbius homo
sentiatur, ac ingratitude illius, in quem bene-
ficus extitit. Atque hæc ipsa causa probat,
Christianorum peccata graviora esse peccatis
alio-

alio-

aliorum. Christiani enim sunt populus ille ex omnibus terræ nationibus electus, specialiter à DEO amatus, singularibus affectus beneficiis. Dedit DEUS Catholicis inæstimabile donum veræ fidei. O quantum hoc est! quàm multis aliis negatum! *Magnum beneficium, fratres mei, exclamat S. August. magnum beneficium ad fidem salvificam pervenire: majus scilicet, ac tempore universalis diluvii fuisset, naufraganti accessum in arcam Noë permittere. Dedit Israëlitis Prophetas, Catholicis Sacerdotes, per quos viam veritatis docerentur, Sacramentorum virtute divinâ roborarentur. Promisit Israëlitis terram benedictam, Catholicis regnum cœlorum: illos pavit pane de Cœlis lapso; ô quàm sancto, quàm divino alimento pascit hodie dum Catholicos in SS. Eucharistia! Illis facilem dedit peccatorum veniam; istis Sacramentum reconciliationis instituit. Quid ultra debuit facere? Atque hoc ipsum est, quo Christianorum ingratitude redditur enormior, peccata graviora; quia DEUM in se adeò beneficium tot modis offendere non exhorrescunt. Pari modo Studiosorum ingratitude eorum peccata reddit magis enormia: veriùs ego de Studiosis dixerò illud: *Non fecit taliter omni nationi: non est alia natio tam grandis sub Cœlo, quæ ita habeat DEUM sibi appropinquantem per gratias & beneficia.**

O Studiose, numera, si potes, beneficia DEI, non universalia illa, & quæ cum Catholicis cæteris

ris habes communia, sed tibi singulari Numinis favore collata. Populus electus studiosa juvenus est. Et quanta gratia est, eligi à DEO ex tanta rudium indoctorumque turba, vocari inquam, & eligi ad studia, per quæ idoneum se facere quis potest ad summos Ecclesiæ status, ad salutem animarum procurandam, ad suam facilius salvandam animam. Quanta gratia, collocari in tot tamque continuis bene sancteque vivendi occasionibus! quanta gratia, habere tot directores; qui in studiis, in conscientia, in via ad salutem dirigant, labores, sudores, vitam etiam ipsam in te erudiendo impendant! quanta gratia, videre indies tot piorum hominum exempla, eorum frui consortio! quanta gratia, pasci toties Pane illo Angelico, ex quo vires novas & robur haurire possis in via ad Cœlum! quanta gratia, toties peccatorum obtinere veniam, dum aliis ipsa etiam occasio denegatur! quanta gratia, plurimis curis liberum posse in solam pietatem & doctrinam incumbere! quanta gratia, tot interesse posse concionibus, & Sacris! tot audire monita & consilia, tot catecheses & instructiones &c. Et quibus hæ gratiæ contingunt? Studiosis profectò, aliis non ita uberes & frequentes, & continuæ. Studiosis merito dicat DEUS: *Filios enutrivit & exaltavit*: dum enim homines alios velut famulos suos habet, Studiosos filiorum more tractat, & singulari amore fovet. Non memoro beneficia particularia, quæ tua tibi conscientia suggeret. Hoc
quæro:

quæro: quid ultra facere DEus Studioſo poteſt?
 verum dum hac ex parte DEI in Studioſos bo-
 nitatem video, ex altera peccantium malitiam
 cogito. O mi Studioſe, quanta malitia eſt in
 unico etiam Studioſi cujuſdam peccato! Ob-
 ſtupescite Cœli! *Filios enutrivit, & ſpreverunt me.*
 Filii tam amanter, tam ſuaviter tam paternè nu-
 triti, ſpernunt, contemnunt DEum! ô quam
 acerbè DEus peccatum ingrati adeò filii ſen-
 tiet! Legi, qui liberè diceret, DEO plus ſæpe
 diſplicere unum etiam veniale peccatum à Stu-
 dioſo deliberatè factum, ac mortale aliud à ru-
 di quodam Catholico admiſſum ob ingrati-
 dinem prorfus horrendam. Conſtat tibi uti-
 que, quod de Julio Cæſare ſcribunt. Multa
 acceperat ille à Conſulibus vulnera: tacebat ille
 aut altum modò ingemebat. Ubi verò Brutum
 ſtricto in ſe vidit pugione irruere, vulnus pa-
 rare, lædere; hoc, hoc enim verò linguam ſol-
 miſero, & in has coëgit voces erumpere: &
 fili mi, Brute! Plura dolor negabat. Quasi
 ceret: an ſatis non eſt, me à cæteris vulnerari
 & tu, fili mi Brute, tu me lædere audeſ? Tu
 quem filii amantiſſimi loco habui; quem ce-
 filium meum alui & exaltavi; quem tenerrimè
 amore fovi; & tu, fili mi, hæc audeſ? quòd ca-
 teri hoc audeant, ſentio, & acerbè ſentio; ſed
 quòd tu, fili mi, hoc audeas, longè mihi acerbè
 longè accidit intolerabilius. Unum, quod
 intigis, vulnus, vulnerum cæterorum omni-
 dolorem excedit. Et tu, fili mi? hocne ego

te meritus? &c. Hoc sane dixisset Cæsar, nisi dolor prohibuisset. Et tibi, Studiose, quid Salvator tuus loquitur? Et tu, fili mi, ait, fili mi, mi Studiose, tu me offendis? tu me vulneras? tu legem meam contemnis? tu fili mi? quòd Ethnici me offendant, quòd hæretici, quòd Catholici alii me offendant, grave mihi est; sed à te offendi, à te contemni, ô fili mi, quàm multo gravius! tuam sentio ingratitude! tuam malitiam ægerrimè fero! Fili mi, hæc ego de te merui? hæc per beneficia mea, per gratias meas merui? fili mi, quem toties meo corpore, meo sanguine pavi; fili mi, tu sic mecum? tu me tam liberè, tam protervè offendes? tu vitam non mutabis? Si inimicus meus maledixisset mihi, sustinuissem utique; si me offenderent alii, tacerem: si non tanta tibi præstitissem, tacerem: sed tu fili mi? quòd tu sic me offendas, gravius sentio, sentio acerbius. Sunt hæc profectò voces Salvatoris tui ad te, sicut & illæ, quas in scriptura legis: *Filii Matris meæ pugnauerunt contra me.* Filii Matris meæ: quinam illi præter Studiosos? hi enim se Sodales Mariæ, & filios profitentur, hancque in Matrem sibi eligere consueverunt. De his conqueritur DEUS: *Filii Matris meæ pugnauerunt contra me*: non memorat aliorum scelera, quasi ea aut non sentiret, aut ignoraret: peccata Studiosorum memorat; horum refert scelera. *Filii Matris meæ.* ô ingratitude! ô ut hanc Salvator amantissimus sentit! Mirabile est, quod de hoc ipso Salvatore nostro

L

legi.

legimus: passus est, ut scimus, horrenda & atrocitas; nunquam verò aut persequentes allocutus, aut de eis conquestus legitur, nisi, quando alapam percussus, aiebat: *Cur me cædis?* Mirabile tacet ad vincula, ad convitia, ad verbera, postea etiam ad flagella, ad spinas, ad crucem; ad alapam unius inflictionem loquitur. An ergo cætera non æquè sentiebat? sic est, non æquè sentiebat cætera, ac alapam istam. Quid ita? Chrysostomus iudicat, hanc inflictam esse a Malcho, cuius auriculam paulò antè sanaverat Christus. Hanc impij hujus ingratitude acerbè tulit, ut ad alia in se etiam graviora obmutescens, hinc exoptulare quodam modo voluerit: cur me cædis? Hinc & S. Chrys. exclamavit: *Exhorrescat Cælum ad ingratitude* Imò exhorrescat ad tuam ingratitude, Studiose, quæ multo major est, ac illa Malchi; de qua Christus magis conqueritur, quàm de aliorum hominum sceleribus. Cur me cædis? Quia feci tibi? an quia in te fui liberalior, tu in me vis esse protervior? cur me cædis? an quia plurima tibi præ aliis præstiti beneficia? *Hæc reddis DEO, popule stulte & insipiens*, aiebat olim Moyses ad Israëlitas; ego ad Studiosos discipulos hæccine reddis DEO tuo? hæc pro tot beneficiis? hæc pro tot gratiis? hæc DEO tam in beneficis? tam clementi? tam propitio? Exhorrescat Cælum! Exhorresce tu potius, Studiose & agnosce tandem, verum esse, quòd magis DEO displiceant peccata Studiosorum, quàm aliorum

rum hominum; cum major sit tua peccantis ingratitude, quam aliorum.

Reflexio. Si peccata Studiosi graviora sunt peccatis aliorum hominum; ergo errant, qui ea velut levia contemnunt & ludibundi admittunt: errant, qui nullo propterea metu percelluntur, securi quasi de salute sua vivunt. Quin imò errant. Agnosceres ô utinam tandem tanti momenti veritatem! utinam sæpe huc animum reflecteres! Absterrendus certe esses ab ea, quam tenes, vivendi ratione. Versentur tibi ob oculos verba Christi: *Popule meus, quid feci? Hæcine reddis DEO? Cur me cædis?* Statue tandem juxta claram, quam DEus hodie dedit, agnitionem, tuam posthac vitam instituere, DEO servire ferventiùs.

Pars IV.

Gravitas Peccatorum in Studiosis non minuitur per ætatem, ignorantiam &c.

D*octrina.* Habet Dæmon, quo decipiat Studiosos, atque ea, quæ dicta sunt hæctenus, eludat. Multum, ait, peccatorum talium gravitas minuitur aut plane tollitur; quia fiunt ab Adolescentia, cui aliquid dandum est, & indulgendum; fiunt ab ignorante, & imprudente ætate, non per malitiam; fiunt ita, ut non sequantur effectus periculosi, sicut in peccatis aliorum hominum; cui enim nocent? quid mali afferunt